

ಅಂದರು ದೇಣಿ. ‘ನನ್ನ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಸರೀ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ನೀನು ಎಲ್ಲ ಹೋದ್ದುನೂ ನ್ನಾಯ ಸಿಗೋಂದು ಕಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ನಂಗೂ ಕರುತ್ತೆ ಅನ್ನಿದೆ. ನಾಳೆ ನಂ ಎನ್ನೋಬ್ಬಿ ಕೆಂಬ ಬಾ, ನನ್ನ ಕಾಡು ಹೊಡ್ಡುನೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಕೆಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿಲ್ ಇದೆ ನೋಡಿ ಬಂದು ಬದುಕೋ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡ್ಡೇನೆ’ ಅಂದರು ರಚಿಯಾ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರಿನಾಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಸಮಕ್ಕವ ಮಾತಾಡಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು ಅನ್ನವ ಯೋಚನೆ ಬಂದಢ್ಣೆ ನಾನು, ‘ಮೇಡಂ, ನನಗೂಹೋ ಕೇಳು ಕೈಲ್ಲ’ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಮುಖಾಮುಖಿ ಆಗಿಸುವಾ ಅನ್ನಿದೆ. ಅವಳ ಬೇಡಿಕ್ಕಾ ಬಂದು ಸಮಾಧಾನ ಶಿಕ್ಕು ನಂತರ ಅವರ ಸುಧಿಗೆ ಹೋಗದೇ ತನ್ನದೇ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುಬಹುದು’ ಅಂದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಮೇಡಂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಹ್ಯೇ ಆದ್ದು. ‘ನೋಡಿ, ನೀವು ಲೇಖಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತಕಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿ ಮಾಡಬಹುದು ಅದರೆ ಇಲ್ಲ ಅವೆಲ್ಲ ನಡಯೋಲ್ಲ. ಕೊನ್ನಿಲಿಗೂ ಮತ್ತು ತಪ್ಪ ಸರಿಗಳ ವಿಚಾರಕೆ ಅಪ್ಪೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಕಾನೂನಿನ ಬ್ಯೇಲಾ ಇನ್ನೋಮ್ಮೆ ಓದಿಕೊಳ್ಳಿ, ಜೊತೆಗೂಡಿಸಲು ಇದು ಫೆಮಲಿ ಕೋಟಿಎಲ್ಲ’ ಅಂದರು. ನಿನಗೆ ಒಳಗೊಳ್ಳೋ ಚೂರು ಅವವಾನ ಕಾಡಿದರೂ ನಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದೇ, ‘ಆಯ್ದು ಮೇಡಂ, ನೀವಂದಂತೆಯೇ ಆಗಿ’ ಅಂದೆ.

ಸರಿನಾ ಅಪ್ಪಷ್ಟೇ ಬಿಡದೇ ಈಗ ಅವರ ಕಾಲನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಅಳುತ್ತ, ‘ಹಾಗ್ನೇದಿ ಮೇಡಂ, ಹಮೀದ್ದೂ ನೋ ಅಂದರೆ ನೋ ಅಪ್ಪೇ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಬು ಹೋಗ್ನೇನೆ; ಮುಂದೆಂದೂ ಅವು ಬಳಿ ಸುಳಿಯೂದಿಲ್ಲ’ ಅನ್ನಾತ್ಮದನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ರಚಿಯಾ ಮತ್ತು ದೇಸಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿ ಕ್ಕಾಕ್ಕಣಿಕ್ಕು ಕರಿಗಿತೋಡಿತ್ತು. ಮೇಡಂ ಕೂಡ ಇದ್ದೋ ಮೆತ್ತಾಗಾದರು. ನಮ್ಮ ಮೂವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಡಂ, ‘ಏನ ಮಾಡೋದ್ದಿ ಈಕೆಯ ಬೇಡಿಕೆ?’ ಅಂದ್ದು. ರಚಿಯಾ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ, ‘ಯೋಚಿಸಬಹುದೆನೋ’ ಅಂದರೆ ದೇಣಿ, ‘ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿ ಎಧ್ಯ ಬಿಡುವ’ ಅಂದಿದ್ದರು. ಮೇಡಂ ಸರಿನಾಗೆ ಎದುರಿನ ಕುಚೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲು ತಿಳಿ, ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧವನ್ನು ಕರೆದು ಹೋರಗಡೆ ವೇಟಿಂಗ್ ರೂಮಲ್ಲಿ ಹಮೀದ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಕರೆದು ತಾರಪ್ಪ’ ಅಂದರು. ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಇನ್ನೇನು ಹೇಸ್ರೋನಲ್ಲಿ ಅಟಿಂಡ್ ಆಿದ್ದು ಸಹಿ ಪಡೆಯಲು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ತಿಳಿದ ಹಮೀದ್ ನಿಸುನಗುತ್ತಲೇ ಒಳಬಂದವ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ಸರಿನಾಳನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದಪ್ಪೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋರ ಓದಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ‘ನೋಡು ಸರಿನಾ ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಲೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನೀನು ನೋಡಿದರೆ ಮದುವೆಯವರೆಗೂ ಮಾತಾಡತ್ತಿ’ ಅಂದರು. ಒಳ ಬಂದ ಹೋದ ವೃಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸರಿನಾ ಗಮನಿಸದೇ ‘ವಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋದರು? ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ?’ ಅನ್ನಾತ್ಮ ಎಧ್ಯ ನಿಂತಳು.

ಮೇಡಂ ಇನ್ನೋಮ್ಮೆ ಸಿದ್ಧವನ್ನು ಕರೆದು, ‘ಹೋಗಪ್ಪ, ಹಮೀದ್ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೋಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದು ತಾ’ ಅಂದರು. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ನಿಮಿಪ ಕಳೆದರೂ ಸುಧಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಶರೀರೆಯಾರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ದೇಣಿ, ‘ವಿಕಾಸ ಸೌಧಕ್ಕೆ ನಾವು ತರಬೇತಿಗೆ ಹೋದ ಬಸ್ ಭಾಜ್‌, ಟಿ.ಎ.ಡಿ.ಪಿ ಬಿಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ಆಗಿ ಬಂತೇ?’ ಕೇಳಿದರು. ‘ಹೌದು ಅದೊಂದು ಬಾಕಿ ಉಳಿಯತಲ್ಲ ಶರೀರೆಯಾ?’ ಅಂದ್ದು

